

[Aksel Larsen.]

dette, som Statsministeren selv har fastslaaet, og derfor samtidig med, at man tager fat paa en almindelig Omlægning af hele Beskatningen, saa at man kommer bort fra den indirekte Beskatning, tager fat paa at faa fordelt Krisens Byrder anderledes, end Tilfældet er, der er Omraader nok, hvor der trænges. Jeg mener ikke hermed, at man skal gennemføre en Række Bevillings- og Tilskudsordninger, hvorved man kommer nødstedte Erhverv, Erhvervsgrupper og Befolkningsgrupper til Hjælp med Tilskud, Laan o. lign., men jeg mener, at man skulde benytte sit Herredømme over Statsmagten til, støttet paa det arbejdende Folks Organisationer, at gennemføre alvorlige Indgreb, der tilsigter at flytte Indtægtsgrænserne her i Landet, forhindrer, at Krisemillionærernes Antal stadig stiger, forhindrer, at Overklassen stadig forøger sine Indtægter paa det arbejdende Folks Bekostning. Muligheden derfor er til Stede, Nødvendigheden herfor synes indlysende. Jeg haaber derfor, at dette uhyre beskedne Forslag om overordentlig Indkomstskat til Staten skal være en Indledning til den nye Finanspolitik, som Landstingsvalget skulde have skabt Forudsætninger for.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg takker det ærede Medlem Hr. Retoft og det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen for deres Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Endvidere retter jeg en Tak til de to ærede Medlemmer for det saglige Indlæg, de begge har fremsat, det er i Virkeligheden de to eneste Medlemmer, der har beskæftiget sig med det foreliggende Lovforslag ud over enkelte spredte Bemærkninger, som de øvrige Ordførere har fremsat om Lovforslaget.

Efter disse klare og saglige Indlæg, som de to Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre har fremsat, behøver jeg ikke at beskæftige mig meget med de Udtalelser, der er fremkommet, saa meget mere som de to ærede Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Clausager og det ærede Medlem Hr. Korsgaard, kategorisk har erklæret, at de ikke vil medvirke til, at dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov; naar det er Tilfældet, er der egentlig ikke saa megen Anledning til at gaa i Enkeltheder over for de Udtalelser, som de ærede Medlemmer har fremsat. Det ærede Medlem Hr. Clausager mente dog at kunne drive det dertil, at Venstre ikke vilde stemme imod, men medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, det vilde Venstre ikke; og det ærede Medlem Hr.

Korsgaard erklærede bestemt, at de Konservative vilde gaa imod Forslaget. Jeg skal derfor kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de ærede Medlemmer.

Det ærede Medlem Hr. Clausager fandt det rimeligt, at Regeringen søgte at dække de Udgiftsbeløb, der er fremkommet ved, at man har gennemført en Række Lovforslag, som det ærede Medlem Hr. Clausager indrømmede havde været af Betydning; Venstre havde selv i flere Tilfælde stemt for disse Lovforslag og derved taget Stilling til, at Staten skulde fremskaffe disse Beløb, men det generede ikke det ærede Medlems Parti nu at sige: Hvorledes det gaar med Dækning af Udgifterne, det har vi ikke noget at gøre med, vi har spist af Maden, noget af den syntes vi ikke om, det har vi ladet blive staaende, men ved de Retter, vi syntes at kunne goutere, dér har vi deltaget i Festmaaltidet, men naar vi skal betale Regningen, overlader vi det til Regeringen. Det er en meget nem Maade at komme ud over Sagerne paa, det maa erkendes, men jeg synes ikke, det er rigtig forsvarligt.

Det ærede Medlem kredsede stærkt om Merindkomstskatten og havde noget vanskeligt ved at komme bort fra Venstres gamle Princip: Man skulde søge i disse Tider at tage en Indkomst til Staten netop dér, hvor der har været et stort Udbytte for den paa-gældende Skatteyder. Det har Venstre doceret her i Salen og ude i Landet. Men det gaar denne Gang som tidligere; naar det kommer til Stykket, og man skal vedtage et Forslag i denne Retning, saa trækker man sig fornemt tilbage og siger: Vi skal ikke have brændt Fingrene her, vi vil ikke have noget Ansvar i saa Henseende!

Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at Merindkomstskatten næppe vil give saa meget i Indtægt til Statskassen, som adskillige drømmer om. Det har vi hævdet Gang paa Gang, navnlig ogsaa i den Tid, hvor det ærede Medlem var en ivrig Fortaler for, at man skulde søge at faa en Merindkomstskat gennemført, og vi har ogsaa denne Gang gjort gældende det, som det ærede Medlem fremhævede i Dag, at det er en Skatteordning, der er meget vanskelig at praktisere. Jeg kan trøste det ærede Medlem med, at Administrationen ikke har undladt at gøre mig opmærksom paa det, ogsaa i Aar; men dertil har jeg svaret, at vi har undgaaet Merindkomstskatten i de Aar, hvor det ikke drejede sig om saa store Beløb, men denne Gang undgaar vi det ikke, denne Gang skal Venstre have sit Ønske opfyldt om at faa en Merindkomstskat, saaledes at man netop kan slaa ned i de Tilfælde, hvor det kan siges,